Ч. 99. Середа 5 (18 мая) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(Поясненя ґр. Голуховского в комісиї буджетовій. — Російско-японьска війна).*

На вчерашнім засіданю австрийскої комісиї буджетової дав ґр. Ґолуховский пояснене загальної ситуациї політичної і зачав від того, що назвав відносини нашої монархії до всїх союзних і сусїдних держав, іменно же до Росиї „зовсім знаменитими.“ Навіть ті прояви — казав мінїстер справ заграничних — в Італії, котрі виходили від принагідних політиків і фанатичних аґітаторів, можна уважати нинї за належачі до минувшости. Моя найновійша стріча в Абациї з італїяньским мінїстром справ заграничних укріпила мене в переконаню, що плекане тїсних і певних довіря відносин межи нами а сусїдною державою в міродайних кругах Риму цінять не менше високо як і у нас. Виміна гадок межи мною а ґр. Тітонїм обертала ся в рамцях тих консервативних засад, котрі тревало проявляють ся в нашій політицї, а котрі також і Італія особливо же у відношеню до справ балканьских переняла за свої.

Поновне ствердженє сего факту єсть цінною запорукою мира а та прилучає ся яко рівнорядний чинник до тих запорук, якими всї старають ся забезпечити мир і розвій відносин на нашім континентї. З того як раз змаганя виринуло також і порозумінє Анґлїї з Францєю.

Сумно представляє ся положенє на далекім Всходї, де глубоко сягаючі противности інтересів викликали війну, котрій годї кінця добачити а котра економічною депресиєю дасть ся важко почути навіть неінтересованым безпосередно. Іменно застоя в свобідній комунікациї і неясне понятє того, що треба уважати за военну контрабанду, впливають шкідливо на торговлю і насувають вже тепер гадку, що справу контрабанди треба буде управильнити. Що до становища нашої монархії то она проголосила строгу неутральність і буде єї строго держати ся.

Успішними і потїшаючими назвав мінїстер поступи дїла реформи на Балканї. Мимо трудностий, роблених зі сторони Туреччини на кождім кроцї, удало ся перевести найважнїйшу точку реформи — реорґанїзацию жандармериї. Заграничні офіцири виїхали вже до визначених повітів і виконують тепер вповні повірену їм задачу. Але праця їх може лиш поволи відбувати ся. Насамперед має бути переведена реорґанїзация відділів жандармериї, що знаходять ся в осередку т. зв. македоньских вілєтів. Особливу опіку треба буде присьвятити північним повітам косівского вілєту, де живе християньске населенє перемішане з альбаньским і де мусять бути переведені деякі зарядженя, щоби дати можність обом ворожим собі племенам жити в мирі з собою.

Уважаємо — казав ґр. Ґолуховский — так само як і Росия за обовязок чести виконати в повній мірі поручену нам европейскими державами місию і маємо право сподївати ся, що Туреччина не буде нам утрудняти сеї задачі. В Константинополи не можуть і не повинні манити ся тим, що дорогою звичайних крутанин дасть ся осягнути обмеженє наших жадань. Коли Порті залежить на тім, щоби як найскорше увільнила ся від напору, то мусить щиро і льояльно іти нам на руку. В противнім случаю Туреччина сама собі буде винна. — Наконець говорив мінїстер ще о нових угодах торговельних, а в першім ряді о угодах з Італією і Німеччиною.

Подана у вчерашнім числї вість про якийсь напад японьских кораблів на внутрішну пристань в Порт Артурі не потвердила ся доси і, здаєсь, єсть просто видумана а видумка основана на вісти о затоненю японьского корабля при нищеню російских мін в заливі коло Дальнего. На тій самій основі опирає ся здаєсь і та чутка з російскої сторони, що якийсь офіцир маринарки відплив минувшої суботи в трома

3)

## Японія і Японцї.

*(Після дра Коха, Майшке Сміта, Гірна і др. зладив — К. Вербин).*

(Дальше).

Одно з більших японьских сьвят то сьвято коситня, цьвіту знаного та любленого і в нашім народі. Коли вже мине сьвято вишневого цьвіту, коли вже перестануть цвисти азалеї, а дерева в садах і лїсах вкриють ся буйним листєм, то Японцї любують ся цьвітом коситня. Жителї столицї виходять тоді многими тисячами по за Токіо до городів в Горікірі, де можна побачити цїлі лани того цьвіту. Та й я скористав з сеї нагоди і поїхав вздовж берегів Сумідаґави вишневими алеями аж до згаданої місцевости. На цїлій сїй дорозї видко було повно людий в сьвяточних одежах, подібно як в Европі, коли де люди ідуть на відпуст. Мужчини, жінки і дїти, молодцї і дївчата ішли за місто, щоби налюбувати ся цьвітом коситня. Небавком показали ся грядки, зразу одна дві, розкинені тут і там а відтак показали ся межи горбами цїлі поля. З помежи зеленого листя підпимали ся сотки а відтак і многі тисячі великих делїкатних цьвітів на гнучких билинках та сьвітили ся в золотім сьвітлї сонця так чудово красно, так величаво, що годї було надивити ся. Коли по полях подув легонький вітерець і листє задрожало а цьвіти похилили ся, то здавало ся, як би летїли якісь величезні рої золотих метеликів. А на вузоньких стежечках помежи тими цьвітами роїло ся так само множество людий дрібонького росту і в цьвітистих одежах а всї веселі, всї усьміхнені, мов би всї лиш щастєм віддихали. Щось красшого, щось любійшого годї собі й подумати; треба самому то видїти, щоби мати добре понятє о таким сьвятї.

Нема другого народу на сьвітї, котрий би так любував ся цьвітами і так умів їх плекати як Японцї. Всї верстви японьского народу ідуть в сїм дїлі наввзаводи з собою. Навіть найбіднїйший Японець, хоч би й як була нужденна его хатина, мусить мати городець з цьвітами перед нею; то его щастє, то его потїха в его недоли. Але бо й кождий Японець то вже так сказати би з природи городник і уміє не лиш плекати цьвіти, але й сполучати з ними всіляку штуку. То можна найлїпше побачати в осени в часї найвеличавійшого сьвята Кіку.

„Кіку“ називає ся по японьски наш золотоцьвіт або хризантемум, ростина з того рода що й ромен, румянок, маруна і т. п. Японьский золотоцьвіт, котрий від недавних часів увійшов також і в Европі дуже в моду, має дуже богато всіляких відмін і росте досить високими корчиками а его повні цьвіти бувають звичайно білі як сніг або також темночервоні, рожеві, лїлїеві та жовті як золото, або також двобарвні.

Сьвято золотоцьвіту треба уважати за сьвято японьскої штуки городництва і зі взгляду на се треба се сьвято уважати за найбільше і найвеличавійше. Коли пізно в осени, під конець жовтня або з початком падолиста цьвіт сей зачинає цвисти, все, що жиє в Токіо, виходить до городів Данко-зака в північній части міста. Тут відбуває ся вистава хризантемів і за малі гроші можна тут побачити справедшні чуда штуки. Японцї не вдоволяють ся лиш самим плеканєм цьвітів, не любують ся лиш самою їх красою, але надають їм ніби якогось людского житя, виробляють з них так сказати би якісь „живі образи“. Та й у нас в Европі роблять з цьвітів всілякі ґеометричні фіґури та ніби якісь мальовані образки, але то все нічим супротив того, що можна побачити в городї хризантемів в Данко-зака.

Ось виходимо до города і видимо перед собою якусь величезну площу, білесеньку, мов би засипану снїгом а на ній побоєвище, на котрім червонїє ся кров. На тім побоєвищи видимо їздців на конях, кораблї з надутими вітрилами, видимо якихсь героїв, що ведуть борбу зі змиями в страшних печерах; там стоять сьвятинї і палати, видко високі мости і водоспади. Все то поправдї не зроблене лиш з самих цьвітів, але цьвіти то найважнїйша і головна часть всего. Части тїла у тих людий і героїв, як лиця, руки і ноги пороблені з паперу і уставлені на деревляній підпорі, але лиця зроблені так удатнї, що тоті люди виглядають зовсім як живі а наші воскові фіґури навіть не можуть з ними рівнати ся. Мечі і инші знаряди, деревлянні части хат і т. п. а також і скали бувають звичайно натуральні,

моряками з Порт Артура до Таліенвану (коло Дального) і там висадив у воздух один корабель японьский. Хоч би й так, то слаба була би потїха в виду тих поступів, які робить японьска сухопутна армія в полудневій Манджуриї.

Ґен. Сахаров доносить під датою 14 с. м., що неприятельска передна сторожа, котра поступає на лінії Фенванчен-Ляоян, дійшла аж до Туінчу. Наші дві сотні козаків — каже Сахаров — поступились взад аж до села Канцянтян. Японьский відділ зложений з трох баталїонів, десять гірских пушок і двох шкадрон кавалериї перейшов через гори Модулїн і був до 11 в долинї ріки Тафанго. Від того часу о рухах того відділу нема вісти і припускають, що він знаходить ся в маршу на Хайчен. Ґен. Сахаров доносить дальше, що війска російскі мусять тепер часто вести борбу з ватагами Хунхузів, котрі відділами по кількасот нападають на Россиян. Той же сам ґенерал доносить, що Японцї посунули ся на 9 кільометрів поза Пуляндян а російскі сторожі пограничні уступили ся дальше на північ. Се значить, що Японцї мають мало що вже не цїлий півостров Ляоян в своїх руках.

# Новинки.

*Львів дня 17-го мая 1904.*

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий повернув до Львова. В повороті з Криницї п. Намістник візитував староства в Новім Санчи, Грибові і Бжеску.

— **Преосьв. епископ О. др. Хомишин** має приїхати в першій половинї червня до Станиславова, де відбуде ся его посьвящене, а відтак інсталяция на владичий престол. В цїли звеличаня его інґресу відпоручники місцевих руских товариств завязали комітет, що скликав на день 10 с. м. ширший круг інтеліґенциї та міщаньства на нараду. Зібрані в числї поверх 50 осіб уконституовали ся яко „комітет в цїли принятя нового владики в Станиславові“ і установили провізоричну проґраму, котру оголосить ся пізнїйше. Між иншими точками проґрами находить ся врученє епископови жезла і концерт, приготований „Станиславівским Бояном“ при співучасти войскової музики. Комітет рішив також добрати в свій склад визначнїйші личности з поза Станиславова з цїлої диецезиї. Вкінци вибрано екзекутний комітет з 12 осіб, котрий має заняти ся виконанєм рішень повного комітету.

— **Прогулькові білєти в Карпати.** Ц. к. Дирекция зелїзниць оповіщує: В цїли оживленя руху прогулкового до всхідного Бескиду буде ся видавати від 15 мая до 30 вересня кождої суботи і недїлї, як також в сьвята і в дни попереджаючі сьвята обох обрядів католицких, о 50% знижені білєти поворотні II і III кляси з 3-дневою важностию зі Львова до Сколього, Гребенова, Тухлї, Славска і Лавочного. — Влизших пояснень уділяють всї ц. к. уряди стацийні і бюро інформаций не ц. к. зелїзниць державних у Львові ул. Красїцких ч. 5. — Дотичні оповіщеня афішовано в містї і у всїх стациях зелїзничих.

— **На погорільцїв** громади Бринцї церковні, бобрецкого повіта, уділила Президия ц. к. Намістництва 300 К запомоги.

— **Самоубийство під колесами поїзду.** З Перемишля доносять: В ночи з пятницї на суботу на зелїзничім шляху, що перетинає передміcтє Вильче, кинув ся під колеса поїзду однорічний охотник, підофіцир артилериї Жиґмонт Боруцкий. Машина відорвала Боруцкому голову і обі ноги. Причиною самоубийства має бути нещастна любов.

— **Огонь.** В Бродах на передмістю Фільварки погоріло в суботу 10 будинків, відбудованих недавно по пожарі, що знищив їх перед двома лїтами.

— **Касиєра** рутинованого і з кавциєю до Спілки ощадн. і позич. сист. Райфайзена, котрий міг би бути писарем в трех громадах, потребує від 1 липня с. р. Спілка в Шманьківцях п. п. Шманьківчики коло Чорткова. — Кандидати можуть зголосити ся до о. І. Гордієвского, настоятеля заряду.

— **Загадочна пригода.** З фабрики тютюну в Винниках візвано вчера по полудни телефонїчно помочи львівскої полїциї. Від рана сидів там в коминї якийсь чоловік, котрого в нїякий спосіб не можна було звідтам добути. Полїция відослала взиваючого помочи до сторожі огневої, а коли і звідси помочи відмовлено, бо львівска сторожа пожарна не спішить з помочию в таких случаях і то ще аж до Винник, пораджено візвати винницку жандармерию. Остаточно коли її жандарми не могли дати ради, виїхала львівска сторожа пізним вечером до Винник, аби добути того загадочного чоловіка з комина. Задля недостачі відповідних драбин не можна було добути его, сторожа вернула до Львова з нїчим і мала нинї рано поїхати там знов з потрібними приладами. Хто той дивний чоловік, незвістно. Здогадують ся, що то мусить бути божевільний. Цїлу ніч сидїв він в коминї.

— **Нещастна пригода.** В Бруховичах під Львовом лучила ся в недїлю страшна пригода. Жертвою кіньских копит упала 7-лїтна дївчинка, дочка вдови Соботницкої. Нещастна дитина вибігла із склепику на дорогу, а в тій хвили над'їхав цїлим розгоном віз львівского підприємця фіякрів Уманьского. Конї розгоростили дитинї голову, так що она на місци погибла.

— **Смерть з голоду.** З Льондона доносять, що перед кільканайцяти днями пропала там без слїду 17-лїтна дочка американьского мілїярдера Мокаріля. Всї думали, що єї увели якісь злочинцї, щоби видобути від батька високий окуп. Мокаріль визначив за відкрите дочки велику суму грошеву. Аж недавно попали на єї слїди. Показало ся, що дївчина проходжуючись по плоскім даху батькового замку, упала до комина і погибла там з голоду.

— **Ватагу фальшівників** викрито недавно в Парижи. Она займала ся від довшого часу підроблюванєм вартістних паперів. Именно францускі банки зауважили від кількох місяців, що в касах находять ся вартістні папери з тими самими числами в подвійних примірниках. Слїдство в тій справі довело поволи до арештованя якогось Леляндa, причім викрито, що той Лелянд належав до цїлої ватаги фальшівників, де він був одним із головних спільників. Він зізнав, що вартісні папери, які найдено в его мешканю, одержав від „барона“ Шабрфі і продавав їх на его рахунок. Того „барона“ Шабрфі знала полїция уже добре. Небавом найшли его на провінциї, в Кольом, і арештували разом з приятелькою Легеман. Майже рівночасно арештовано трех инших спільників, а полїция є вже на слїді прочих. Зараз перше слїдство виказало, що операциї спілки розтягали ся на

---

але дуже часто можна побачити і кораблї і конї, поручя на мостах, двері від сьвятинь і т. д. пороблені з самих живих цьвітів.

Але найдивнїйше зі всего то одїж на представлених людех, бо она зроблена завсїгди лиш із самих цьвітів. Форму до тої одежі дає підстава зроблена з бамбуса, але цьвіти на тій підставі не вплетені до неї, анї не причіплені, лиш таки виплекані з корінцями; они обросли підставу так, що творять на ній ніби таки справдешну живу одїж, що виросла на фіґурі. Широка з довгими полами і довгими та фалдистими рукавами прилягає так якось дивно до фіґури, що чоловік в першій хвили забуває, що она уложена лиш з самих цьвітів. А вже найкрасше, то цьвітистість японьскої одежі віддана на тих фіґурах таки самими цьвітами. Так сполучає ся тут природа і штука разом, щоби витворити плястичні образи повні житя і рухів, повні природної повабности і артистичної совершенности. Можна в дечім негодити ся зі штукою японьского городництва, можна казати, що Японцї особливо деревцям надають якоїсь покрученої, неестетичної форми, — але хто раз видів виставу хризантемів в Данказака, не може їй відмовити подиву і признаня.

Мусимо тут ще мимоходом і то згадати, що цьвіт хризантему грає тут в житю Японцїв ще й в иншім напрямі важну ролю. Цьвіт хризантему став ся взірцем до найвисшого ордера японьского „ордера золотоцьвіту“, основаного теперішним японьским цїсарем в груднї 1876 р. Він зроблений в видї зьвізди, що складає ся з 32 золотих листочків, покритих білою емалїєю, котрі скорочують ся в чотири боки і творять ніби хрестик, в котрого кутиках єсть по однім золотім цьвітї межи двома зеленими листочками золотоцьвіту. В серединї тої зьвізди єсть червоне поле без написи і золотий обручик довкола него. Горішний, найдовший луч тої зьвізди сполучає золотий цьвіт з золотим ушком а на тім золотім цьвітї суть чотири японьскі букви, котрі значать: „За величаві дїла і повні чести вчинки“. Ордер сей надає ся лиш пануючим монархам і найвисшим урядникам державним.

Вже з того, що Японцї так любують ся в цьвітах, що аж торжественно обходять їх сьвято, можна би вносити, що они нарід дуже поетичний; ще більше мусить о тім переконати ся кождий, коли довідає ся, що Японцї обходять ще й „сьвято поезиї“. Але се вже більше сьвято, так сказати би „цїсарске“ а народне оно о стілько, о скілько в нїм беруть участь народні поезиї, взглядно їх поезиї.

„Сьвято поезиї“ обходить ся що року дня 10 січня після нашого численя і оно належить до тих трох найбільших сьвят японьских, які мають законне право. Бо треба знати, що японьский цїсар яко чоловік поступовий покасував всї сьвята, котрих Японцї мали велике множество, так що ще до недавна говорено о Японцях, що они що дня сьвяткують. Тоті так численні сьвята відводили людий від роботи, а що тепер настали тяжкі часи вже й в Японїї, то нема часу сьвяткувати, отже урядово остали ся лиш слїдуючі три сьвята: „Сьвято поезиї“ дня 10 січня; сьвято спомину вступленя на престол першого японьского цїсаря, котре обходить ся без перерви вже від 2500 лїт а котре припадає на 11 лютого. З сим сьвятом сполучено також роковини проголошеня нової конституциї. Наконець трете сьвято то день уродин теперішного цїсаря, 3 падолиста; се сьвято то поправдї сьвято цїлого народу і оно обходить ся в цїлім краю. Сьвято поезиї так описує панї Юдита Ґотіє, донька славного францускогo писателя Теофіля Ґотіє:

„В перших днях року присилають зі всїх сторін японьскої держави поезиї до цїсарскої палати, а окремий урядник від поезиї перечитує всї надіслані стихотвори і вибирає з них найлїпші і найвідповіднїйші і предкладає їх цїсареви в день сьвята. В день 10 січня відбувають ся в цїсарскій палатї незвичайні збори. Але насамперед — каже панї Ґотіє — треба дещо розповісти про саму палату. Самою серединою міста повного гамору і крику тягне ся друге тихе місто, обведене грубими мурами. Се друге місто подобає більше на якийсь великий двір на селї і тут єсть богато павільонів, що творять цїсарску резиденцию. З поза резиденциї видко лиш великі сїрі мури з кількома баштами в углех та кілька брам, котрих стережуть вояки в новомодних мундурах і з баґнетами на карабінах. З поза мурів виглядають вершки старих дерев. Цїсарску палату побудували шоґуни, котрі оснували Єддо, теперішне Токіо. Старі назви цїсарскої палати Чійода або Хукі Гаґе: „Город граючих вод“ остали ся й до нинї.

Лиш мало таких щасливих, котрим дозволено придивити ся тому прекрасному образови, який криє ся поза тими мурами, а котрий показує ся аж тодї, коли перейти через перші подвіря. Але тодї видить ся перед собою такий чудовний образ, про який розказує ся хиба в казках. Темна зелень кедрів іде на переміну з ясною зеленю лук, де довкола пнів високих дерев вють ся величезні корчі камелїй. Поможи деревами видить око ясні долини, многі водоспади, легкі мости полякеровані на червоно. Дальше видко рижові поля, на котрих сам цїсар після многосотлїтного звичаю зачинає сїяти і збирати, а ще дальше замикають сей образ малі горби. Часами, але лиш рідко коли, вкриває сніг резиденцию і надає їй знов иншого рода краси.

Мало, як сказано, єсть таких, котрим дозволено подивляти образ сеї цїсарскої палати;

цілу Францию. Начальником був Шабрфі. Він висилав виготовлені папери аґентам по провінциї, стягав гроші та розділював зиски поміж спільників. Технїчною стороною сего підприємства займав ся майже виключно ритівник Лянкман. Найлїпшими доставниками узорів були париські злодії, які за безцїн продавали крадені вартістні папери, а Лянкман зміняв на них числа, але дуже незначно. Так приміром з „6“ і „9“ робив „0“, а з „3“ „8“, почім підроблювано ще один фальшивий прамірник і пущено оба в курс в двох далеких від себе містах Франциї.

## Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Перевіз овочів з Угорщини. В цїли приспішеня перевозу сьвіжих овочів з Угор до Галичини запроваджує ся з днем 15. червня с. р. поспішний поїзд товаровий ч. 1762, переходячий поміж Лавочним а Львовом. Поїзд сей призначений тільки до перевозу посилок поспішних, буде виїзджати з Лавочного о год. $12^{05}$ в ночи а приходити до Львова о год. $6^{38}$ рано. Овочі надані яко звичайні посилки товарові буде перевозитись дотеперішними в розкладї їзди поданими поїздами.

— Після приписів заміщених в тарифі для перевозу осіб, пакунків і т. д. на шляхах зелїзнець льокальних часть П. зшитка 2. з 1. січня 1903 — білети поворотні в реляциях Львів головний дворець і Львів-Клепарів до Янова, важні суть тільки на день набутя і то в напрямі до Янова при ужитю котрого небудь поїзду, а в противнім напрямі тільки при декотрих все осібно оголошених поїздах особових. Після нового розкладу їзди з 1. мая с. р. важність білетів поворотних в напрямі з Янова обмежає ся тільки до слїдуючих поїздів особових: на цїлий рік до поїзду особового ч. 3254 відходячого з Янова о год. $3^{31}$ по полудни; на час від 1. мая до 30. вересня до поїзду особового ч. 3258, відходячого з Янова о год. $8^{15}$ вечером; на час від 15. мая до 31. серпня в неділї і римско католицкі сьвята до поїзду особового ч. 3260, відїзд з Янова о год. $9^{00}$ в ночи. Звертає ся увагу, що дотичні білети поворотні видає ся в часї від 1. мая до 15. вересня також в будні дни, потім однак тільки в неділї і рим. катол. сьвята.

## ТЕЛЕҐРАМИ.

**Берлин** 17 мая. Анґлїйский король Едвард заповів свою візиту у цісаря Вільгельма підчас торжества в Кіль.

**Льондон** 17 мая. „Daily Mail“ обговорюючи поясненя ґр. Ґолуховского, каже, що кождий мусить з вдоволенем повитати заяву міністра з засхотою до оптимістичного оцїнюваня загальної ситуациї сьвітової.

**Токіо** 17 мая. Япаньский пароход авізовий Міняко попав в заливі Кер (коло Талїенвану) на підводну міну, котра его знищила, причім згинуло 8 людий.

**Петербург** 17 мая. Ґен. Флуґ доносить під датою 15 с. м. до міністра війни: Після рапортів з дня 12 і 13 с. м. Японцї машерують з Фенванчен до Ляоян в спосіб нерішучий. Можна припускати, що головна япаньска армія іде до Каїчу і Хайчен. Друга армія сполучила ся на північнім заході від Такушан. В кількох стичках погибли три козаки і три конї а один козак єсть ранений.

**Москва** 17 мая. Цар Николай враз з наслїдником престола приїхав тут вчера пополудни. По пївгодиннім побутї поїхав дальше до тих міст, звідки має відходити військо на далекий Всхід.

**Константинополь** 17 мая. Турецкий амбасадор в Парижи Мунір-паша виїхав вчера вечером до Софиї, де відбуде конференцию в міністром справ заграничних Петровом.

**Чіфу** 17 мая. Скомбінованого атаку на Порт Артур від моря і суші сподівають ся межи 20 а 23 с. м. Японцї мають надію, що обсадять порт Дальний в кількох днях, висадять войско в заливі Талїенван і тодї заатакують Порт Артур. Один з японьских офіцирів висказав ся, що Японцї готові заплатити здобутє Порт Артура хоч би житєм і двох тисячів людий. Хінцї кажуть, що вїзд до Порт Артура не єсть замкнений.

## НАДІСЛАНЕ.

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

*Дирекция промислового музея.*



## Поїзди льокальнї

**Приходять до Львова.**

З **Брухович** 6·46, 8·05 рано, 12·39, 3·00 і 4·30 по полудни, 6·00, 8·04 і 9·12 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

**Відходять зі Львова.**

До **Брухович** 7·10 рано, 9·30 і 11·45 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·17 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Жовкви** 11·10 вечером (що неділї).

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

але ще менше єсть таких, котрі мають приступ до сьвітлиці великого павільону, в котрій із стелї звисають шовкові материї з повишиваними на них золотом хризантенами, підчас коли як грань червоні коври з великим цьвітами вкривають поміст. Тут видко ще величавість стародавної Японії, котрої деинде вже не можна добачити. Тут ужевають ще й давних пишних костюмів, а старосьвітска обстава лиш мало що змінила ся на новий лад.

Тут в сїй прекрасній сьвітлици відбувають ся торжественні збори під проводом цїсаря Мутсугіто. По его лївій руцї сидить цїсарева Гарука (весна), окружена своїми придворними дамами. По правій руцї коло цїсаря стоїть наслїдник престола Йошігіто; коло него его жінка княгиня Садоко, донька князя Кудйо, начальника найстаршого шляхотского роду, спорідненого з цїсарским домом. У ніг цїсаревої сидять на земли шість цїсарских княгинь, з котрих найстарша Цуненомія має 16 літ. Крім сих суть ще маркіз Іто, президент тайної ради, міністри і войскові та двірскі достойники зі своїми родинами. В глубинї на підвисшеню танцюють прекрасно убрані дївчата а укрита музика грає до танцю. Тут виступають тепер також і ті поети, котрих поезиї признано за найлїпші, а кождий мусить на білім війци (вахлярі) ще раз вписати ту поезию, котру перед тим прислав.

Темат до такої поезиї подають наперед. Минувшого року н. пр. подано за темат „Цьвіт сливи в новім роцї.“ Чи і сего року відбувало ся таке саме сьвято в цїсарскій палатї, годї знати; може бути, що оно відпало, бо якраз під ту пору мусів японьский цїсар разом зі своїми достойниками думати о далеко важнїйших річах, як о виборі найлїпшої поезиї.

Наконець треба тут ще згадати й про японьске сьвято нового року, а при сїй нагодї не від річи буде сказати дещо і про японьский календар, а радше про подїл часу у Японцїв.

Японцї переймили подїл часу, а з ним і календар від Хінцїв. У них як і у Хінцїв день (доба) дїлить ся на дванайцять годин, а кожда година має по дві наших. Японцї не числять годин так як ми, лиш називають їх іменами зьвірять. Години зачинають ся від півночи і називають ся по черзї: Не (миш), ус (віл), торро (тигр), ов (заяць), тац (змий), мі (гадина), ума (кінь), цїзузе (вівця), сар (морский кіт), торрі (курка), ін (пес) та і (дик). Дні числять ся по черзї від 1 до 60 подібно як у Хінцїв і то суть віба місяцї (по два наших), але числять також і по двайцять вісім як у Хінцїв, а кождий день називають іменами повисших зьвірять і додають до них ще слїдуючі слова: Кно (дерево), фіно (огонь), цуцуо (земля), канно (металь), мідзуо (вода); крім того додають ще приставки „є“ (мужеский) і „то“ женьский. Місяцї числять так само, як і Хінцї по 28 днів, а кождий 1. і 15. день місяця єсть днем спочинку. Кождий рік дістає за назву котресь з повисших імен зьвірят, а тоті імена надають рокови характер. Так н. пр. уважає ся рік, що зачинає ся днем години, роком нездоровим; місяць, що зачинає ся заяцем, уважають за урожайний; рік, що зачинає ся назвою коня, уважають роком воєнним; рік, що зачинає ся волом, уважають за добрий для рільництва. Крім того мають Японцї ще свою еру „Ніно,“ котра починає ся від 660 року перед рож. Христ., т. є. від часу вступленя на престол цїсаря Тенно („володїтель неба“), котрому віддають божу честь.

(Дальше буде).

# ОГОЛОШЕНЯ.



## Виданя

### Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

**Образкові виданя.**

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

**Виданя без образків.**

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко:** Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** в р. 1894; 4 К. **Др. Мандибур:** Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 c. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії Руси-України.** 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покараня Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлїйскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глїбова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний" поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купуе книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістае 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продае ся без рабату.

Книжки висилае ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).